ranna pole alla, sis saisame pea Olai-kerriko läwwe een. Se om ka wanna kerrik nink suremb kigist lina kerrikuist. 1819 sai tõine pikse tulleſt ärra-pallotetus, et muud pärra es jä kui palja müri nink torni tomp. Ent taad tetti pärraſt jälle sure kulloga waſtſeſt ülles. Torni petas — ehk ta kül ennamb ni kõrge ei olle kui wannaſt — üttes neiſt kõrgembiſt torneſt Eüropa maal, nink laiwamehhe näggewa tedda jubba üllikawwedaſt merre päält. Sepärraſt rõemustawa ka lina koddaniko temmaſt nink ütlewa: ta om lina au ja illo.

Kül ollet waſt nüüd jubba näggemiſeſt nink käümiſeſt wässinu, ſiski läkkem weel ranna wärra-jaſt läbbi merre weerde. Ei ſa kül ſiin ni paljo laiwo ei näe kui Tüna jõel Rija al. Ent ne kauba-laiwa, mes ſa ſiin näet, ne towa kallid asju, mes ſa omman majjapiddamiſen wäga tarwitat, ni kui ſola nink heringit. Nink ſure sõa-laiwa kerme mat-roſidega, ne näütawa ſulle, kuis rigi üllemba merre pääl ka nida wallitſewa kui ma pääl. — Kaet ſa nüüd rannaſt merre päle, ſis ſa näet hääl käel ütte ſure ſare mõtſa ſinnitſewat. Se om Narri ſaar. Sääl iste pärrametſel sõaajjal Inglaſe nink Pranzuſe laiwa-sõawäggi. Na mehhe raggiwa mõnd hääd puud mahha peſitamiſes nink rõiwa kuiwatamiſes põhja külma wasta, mes neile harjo-mata olli. Saar om krono pärralt nink koddaniko omma muiſt Rootslaſe muiſt Marahwas. Na ellawa rahholikult tõine tõiſe kõrwal nink toitwa henda kallapüüdmiſeſt nink neide laiwu juhhatami-ſeſt, mes Tallina ſaddama pole purjutawa. Enne na piddiwa Tallina kerrikude käüma. Ent nüüd pärra-metſel ſuwwel ſai neide omma kerrik walmis nink kulutetas nüüd Jummala sõnna neide omma ſare pääl.

Egga ſul wiſt aiga ei olle Narri ſarehe ülle merre minna tedda kaema, ſepärraſt tulle weel min-noga ütte werstakeſe maad mõnda kaema, mes ſa

koddun ei wõi nätta. Läme ſis ranna kaut tük maad eddeſi nink ſis käname hääd kät ſisſe. Sa küſſit: Mes illos ſuur majja ta kül olnes? Se om Keiſri omma majja, kun temma ellap, kui waſt üts-kõrd aastal ommatſidega Tallinahe tullep omma ſure ammeti tööſt nink waiwaſt puhkama. Seſt nemma armastawa Tallinat nink paggewa mõnnikõrd ſure tolmo eeſt, mes Petterburin ſuwwitſel ajjal om. Suur Keiſer Peter I., kelleſt Laiuſſe kõster Niländer ütte illoſat ramatokeſt om kirjotanu, ehhit seda Loſſi-majja omma prowwa rõemokottuſes. Kül om majja illos, ent illoſamb wel om ſe hoijo-mõts, illoſa wanna ruijega nink teijega, mes omma ni puhta kui üts kambre põrmand. Siin wõit ka nätta, kuis puijele tullulik om, kui kuiwe oſſe laſitas nink ärrakaſſitas. Seda Keiſri puhkamiſe- nink rõemo-kottuſt kut-ſutas Katarinentalis. Sija tullep ka ſuwwel nink ellap ümberzõri illoſin maijun paljo rikkid ſakſo, wärsket merre luhwti hõngama nink merren zuklema. Neile tullep jälle paljo wõerid linaſt nink neil hendal om ka linan paljo asjo ajjada, kikſugguſt krami oſta nink muud. Sepärraſt lät lina nink Katarinen-tali waijel eggal päiwal Tiliſanks ſinna nink tenna. Se om ſuur tõld, mes neljaſt hobbeſeſt wetas nink ſäetu tunnil lina ſawwi wärrajaſt woi Katarinentali zuklemiſſe majjaſt ärralät. Wõip ſis innemine linan omme asju ajjada ſeni kui 2 minutit enne kella katte nink ommete, kui torni kel kats lööp, Katarinentali ärraſõita. Ent kui mees woi ka ütte poolt minutit ſis weel peas wibima, ſis hädda käen, — jubba tõld lät ärra nink ei kule temma tännimiſt ennamb, enge mees peap omma kats tundi ootma, enne kui tõld jälle ſäält ärralät, ehk peap ka trahwis omma ajjawiitmiſe eeſt päiwa pallawan läbbi liwa nink tolmo jalgſi kõndima. Särane ſäedmine om ta poleſt wäga hä, et innemiſe opwa ueſinaste kiik minuti päle toimetama nink aiga kallis piddama; —